अपः समेत्युपस्थानं भूः स्वाहेति जुहोति हि ॥
अत्र मन्त्राः षोडशोक्ता अध्वर्य्योः कृत्यमीरितम् ।

इति षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमोऽनुवाकः ।

इत्थं षड्भिरनुवाकैरस्यां कौकिल्यां सौत्रामण्यामाध्वर्य्यवमुक्तम् । अथावशिष्टैश्चतुर्द्दशभिरनुवाकैर्होत्रमुच्यते । तत्रास्मिन् सप्तमेऽनुवाके होतारमुद्दिश्य मैत्रावरुणेन पाठनीया एकादश प्रयाजः प्रैषा उच्यन्ते । तत्र समिद्धः प्रेष्य इत्यध्वर्युणा प्रेषितो मैत्रावरुणः प्रैषमन्त्रं पठति । तमिमं मन्त्रमाह । "होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे । नाभा पृथिव्या अधि । दिवो वर्ष्मन्त्समिध्यते । ओजिष्ठश्चर्षणी सहान् । वेत्वाज्यस्य होतर्यज" इति । योऽयं होता विद्यते सोऽयं समिधेन्द्रं समिन्नामकेनाग्निना युक्तमिन्द्रम् इडस्पदे इडाख्यायाः गोः पदस्थाने अस्मिन्नाहवनीये यक्षत् यजतु पूजयत्वित्यर्थः । या सोमक्रयिणी गौः तस्याः पादपांशोः कियानपि भागः आहवनीये प्रक्षिप्तः तस्मादिडस्पदमित्युच्यते । समिन्नामकः कश्चिदग्निविशेषः प्रथमयाऽऽहुत्या ह्रूयते । अतः समिन्नामकाग्निद्वारा तमिन्द्रं होता यक्षदित्युच्यते । तच्चेडायाः पदमाहवनीयाख्यं पृथिव्या नाभा नाभिस्थानीया, यामुत्तरवेद्यामध्युपरि वर्त्तते ह्रूयमानोऽयमग्निः दिवो वर्ष्मन् द्युलोकस्य शरीरस्थान इत्यर्थः ।